

Sygn. IPPP3/4512-340/16-2/KP

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 z późn. zm.) oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2015 r., poz. 643), Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 29 kwietnia 2016 r. (data wpływu 9 maja 2016 r.), o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie możliwości anulowania wystawionych faktur – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 9 maja 2016 r. wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie możliwości anulowania wystawionych faktur.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe:

S. S.A. (dalej: „Wnioskodawca”, „Spółka”) w zakresie opisanego poniżej stanu faktycznego uzyskała pozytywną interpretację indywidualną Ministra Finansów z dnia 13 października 2011 r. (nr IPPP3/443-982/11-2/LK). Spółka uważa, iż zmiany przepisów ustawy o VAT, które zostały wprowadzone po dacie uzyskania tej interpretacji nie mają wpływu na związanie organów podatkowych jej treścią, ponieważ zmiany nie miały wpływu na zmianę stanu prawnego obejmującego przedmiotową kwestię. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że wygaśnięcia interpretacji nie powodują w szczególności (por. odpowiedź sekretarza stanu MF na interpelację nr 22176 z dnia 3 grudnia 2013 r.):

- zmiana numeru przepisu przy jednoczesnym braku zmiany jego treści,
- przeniesienie przepisu regulującego daną kwestię do innego aktu prawnego (np, z rozporządzenia do ustawy),
- zmiana treści przepisu polegająca np, na zmianie numeracji czy innym unormowaniu kwestii zawartych w przepisie, jednak zmiana ta nie była przedmiotem uprzedniej interpretacji w stosunku do konkretnego podatnika.

Z ostrożności Spółka chciałaby jednak uzyskać potwierdzenie opisanej w stanie faktycznym kwestii, w nowym stanie prawnym.

Wnioskodawca jest wykonawcą robót budowlanych w ramach realizacji różnych projektów budowlanych, które są pozyskiwane między innymi w drodze przetargów publicznych i niepublicznych.

Dnia 30 października 2015 r. Minister Finansów wydał na rzecz Wnioskodawcy interpretację indywidualną (nr IPPP1/4512-809/15-2/BS), w której potwierdził, że Spółka ma

możliwość anulowania faktur dokumentujących świadczenie usług budowlanych lub budowlano -montażowych, podczas gdy usługi te nie zostały faktycznie wykonane lub w przypadku częściowego wykonania usług, dla danej części nie określono zapłaty. Jako niewykonanie usług wskazane powyżej, uwzględniono także przypadek, w którym usługi nie zostały wykonane pomiędzy podmiotami wskazanymi na fakturze.

W Spółce zdarzają się sporadycznie również inne sytuacje, w wyniku których omyłkowo sporządzone, nieprawidłowe faktury mogłyby podlegać anulowaniu w oparciu o obowiązującą u Wnioskodawcy procedurę anulowania faktur. Nieprawidłowości te zwykle są wynikiem błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika i skutkują wygenerowaniem w systemie i wydrukowaniem (albo wyłącznie wygenerowaniem) faktury zawierającej błędy, np. w:

- cenie za usługi/towary,
- ilości sprzedanych towarów/zakresie wykonywanych usług,
- danych nabywcy,
- nazwie towaru lub usługi.

Wnioskodawca zaznacza, że zgodnie z obowiązującą w Spółce procedurą, anulowaniu może podlegać wyłącznie omyłkowo wystawiona faktura, która nie została wprowadzona do obrotu prawnego (Wnioskodawca posiada oba egzemplarze faktury, tj. przeznaczony dla sprzedawcy i nabywcy). Spółka przyjmuje, że faktura nie została wprowadzona do obrotu prawnego, jeżeli egzemplarz faktury nie został wysłany dla kontrahenta Spółki, jak również gdy egzemplarz faktury został przesłany dla kontrahenta Spółki, a kontrahent dokonał zwrotu faktury bez ostatecznego uwzględnienia dokumentu w ewidencji (w każdym z tych przypadków Spółka jest w posiadaniu obu egzemplarzy faktury).

Zgodnie z procedurą anulowania faktur, na techniczną czynność anulowania faktury składają się:

1. dokonanie przez Spółkę przekreślenia obu egzemplarzy faktury uniemożliwiając ich powtórne wydanie i wykorzystanie,
2. umieszczenie na obu egzemplarzach faktury adnotacji „anulowano” wraz z przyczyną i okolicznościami anulowania,
3. w zależności od etapu, na którym dochodzi do anulowania faktury, może wystąpić konieczność wystornowania faktury w rejestrze VAT, co oznacza, że z powodów technicznych anulowana faktura pojawia się w rejestrze sprzedaży zarówno ze znakiem dodatnim jak i ujemnym (w efekcie jej wartość wynosi zero).

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy Spółka ma prawo anulować omyłkowo - wskutek błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika - wygenerowane (i wydrukowane) faktury, które nie zostały wprowadzone do obrotu prawnego, stosując przedstawioną procedurę anulowania faktur, bez potrzeby wystawiania nabywcom faktur korygujących?

Zdaniem Wnioskodawcy: omyłkowo sporządzone nieprawidłowe faktury, które nie zostały skutecznie przekazane kontrahentowi, a przez to wprowadzone do obrotu prawnego, mogą

podlegać anulowaniu jako praktycznej formie wycofania się Spółki z błędnego wystawienia dokumentu rozliczeniowego (bez potrzeby wystawiania faktur korygujących).

Uzasadniając swoje stanowisko Spółka w pierwszej kolejności zwraca uwagę, że brak jest w ustawie o VAT bądź w rozporządzeniach wykonawczych przepisów regulujących wprost zasady anulowania faktur. Jednocześnie zgodnie z ugruntowaną w tym zakresie praktyką, utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych oraz licznymi interpretacjami indywidualnymi organów podatkowych, w drodze wyjątku anulowanie faktur należy uznać za dopuszczalne.

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 sierpnia 2012 r. (sygn. akt I FSK 1688/11): „Możliwość anulowania faktur (rachunków uproszczonych), mimo że nie jest dopuszczona wyraźnie przez u.p.t.u., należy zaaprobować jako praktyczną i realną drogę „wycofania się” podatnika z błędnego wystawienia dokumentu rozliczeniowego. Jednak powinna ona dotyczyć wyłącznie tych dokumentów rozliczeniowych (faktur, rachunków uproszczonych), które nie zostały wprowadzone przez podatnika do obrotu [...]” Analogiczny pogląd wyraził również przykładowo Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 5 sierpnia 2009 r. (sygn. akt I SA/Sz 303/09) oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 7 czerwca 2004 r. (sygn. akt MISA 238/03).

Możliwość anulowania faktur potwierdziły również wielokrotnie organy podatkowe w interpretacjach indywidualnych, w tym w interpretacjach wydanych na gruncie stanu faktycznego porównywalnego do opisanego w niniejszym wniosku. Tytułem przykładu należy wskazać interpretację indywidualną Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 5 listopada 2012 r. (nr IBPP2/443-817/12/IK), w której organ wskazał, że: „Opcja anulowania faktur sprzedaży wykorzystywana jest przez spółkę w przypadku:

- błędu technicznego systemu, na skutek którego nastąpiło pomyłkowo wygenerowanie faktury,
- błędu pracownika przy obsłudze transakcji w systemie, który to błąd spowodował pomyłko wygenerowanie faktury.

Skutkiem powyższych błędów może być albo wygenerowanie w systemie faktury, która nie potwierdza faktycznej transakcji albo faktury dotyczącej faktycznej transakcji, lecz potwierdzającej ją w sposób nieprawidłowy (np. błędny odbiorca, błędna ilość, błędna nazwa towaru etc). [...] Zatem w takiej sytuacji, należy zgodzić się z Wnioskodawcą, że faktura VAT jedynie wygenerowana przez system, a nie wprowadzona do obrotu prawnego nie jest fakturą w rozumieniu art. 106 ustawy o podatku od towarów i usług, a zatem nie jest fakturą wystawioną i nie stanowi podstawy do zapłaty podatku w niej wykazanego w trybie art. 108 ust. 1 tej ustawy. Co za tym idzie, do faktury takiej nie mogą mieć zastosowania wymogi dotyczące wystawiania faktur korygujących. W świetle powyższego stanowisko Wnioskodawcy, należało uznać za prawidłowe. Jednakże należy mieć na względzie, iż to na Wnioskodawcy ciąży obowiązek dokonania czynności związanych z anulowaniem ww. faktur, które nie zostały wprowadzone do obrotu prawnego, aby uniemożliwić odebranie tych dokumentów przez kontrahentów.”

Przedstawione stanowisko, zgodnie z którym nie jest możliwe skuteczne wystawienie faktury korygującej do faktury jedynie omyłkowo sporządzonej, a nie wprowadzonej do obrotu prawnego (tj. faktury niewystawionej w rozumieniu przepisów ustawy o VAT) znajduje potwierdzenie we wskazanych niżej przepisach ustawy o VAT. W konsekwencji zdaniem Spółki nie jest możliwe skorygowanie tego typu dokumentu rozliczeniowego za pomocą

faktury korygującej. W takim przypadku omyłkowo wystawiony dokument powinien zdaniem Wnioskodawcy zostać anulowany.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT, opodatkowaniu podatkiem VAT podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Stosownie do art. 106b ustawy o VAT, podatnik jest zobowiązany wystawić fakturę dokumentującą w szczególności sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem. Przy czym zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 22 ustawy o VAT, sprzedażą jest odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. W myśl art. 106g ust. 1 ustawy o VAT, faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży. Stosownie natomiast do art. 108 ust. 1 ustawy o VAT, w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

Należy zauważyć, że w myśl powyższych przepisów, podatnik wystawia fakturę w szczególności w przypadku sprzedaży (odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług). Na podstawie art. 106g ust. 1 ustawy o VAT wystawienie faktury należy rozumieć jako sporządzenie tego dokumentu oraz jego przekazanie innemu podmiotowi (nabywcy), a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego. Tym samym w opinii Spółki poprzez wystawienie faktury nie należy rozumieć samej czynności technicznej polegającej na jej sporządzeniu (wygenerowaniu przez system oraz wydrukowaniu). Do uznania faktury za wystawioną konieczne jest natomiast zarówno jej sporządzenie, jak i skuteczne przekazanie innemu podmiotowi (nabywcy), a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego.

Tożsamy pogląd wyraził Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji indywidualnej z dnia 25 listopada 2011 r., sygn. IPPP1/443-1044/10-2/IGo, uznając że: „w analizowanych przypadkach, tj. gdy faktury nie zostały wysłane, gdy zostały wysłane, ale nie odebrane oraz gdy zostały wysłane, odebrane, a następnie odesłane przez kontrahentów, nie doszło do zrealizowania transakcji. Zainteresowany wprawdzie sporządził faktury VAT, jednak nie zostały one wprowadzone do obrotu prawnego. Ponadto z przedstawionych przez Podatnika okoliczności wynika, iż jest On w posiadaniu zarówno oryginału jak i kopii przedmiotowych faktur VAT. Zatem stwierdzić należy, iż Zainteresowany ma prawo do anulowania przedmiotowych faktur.”

Zdaniem Wnioskodawcy, mając na względzie, że w przedstawionym stanie faktycznym, wystawiona przez Spółkę faktura:

- egzemplarz faktury nie jest wysyłany dla kontrahenta Spółki albo kontrahent dokonuje zwrotu faktury nie mając podstaw do wprowadzenia faktury do ewidencji,
- jest przechowywana w dziale księgowości Spółki (oba egzemplarze),
- jest trwale przekreślona i oznaczona adnotacją „anulowano”,

nie dochodzi do wprowadzenia takiej faktury do obrotu prawnego, a w konsekwencji należy uznać, że przedmiotowa faktura nie została skutecznie wystawiona w rozumieniu przepisów ustawy o VAT (dokument ten nie stanowi również podstawy do zapłaty podatku w trybie art. 108 ust. 1 ustawy o VAT). W takim przypadku nie można skutecznie wystawić faktury korygującej do niewystawionej faktury. Zasadnym jest zatem anulowanie dokumentu rozliczeniowego omyłkowo wystawionego i niewprowadzonego do obrotu prawnego.

Reasumując, z uwagi na przedstawione przepisy prawa, orzecznictwo sądów administracyjnych oraz stanowisko organów podatkowych, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku omyłkowo - wskutek błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika -wygenerowane (i wydrukowane) faktury, które nie zostały prowadzone do obrotu prawnego Spółka ma prawo anulować.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 r., poz. 710 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o VAT”, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

W myśl art. 7 ust. 1 ww. ustawy przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

Zgodnie z art. 106a pkt 1 ustawy, przepisy Rozdziału 1 Faktury Działu IX Dokumentacja stosuje się do sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 1a, w których ustawodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura dokumentująca te transakcje nie jest wystawiona przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów.

Jak wynika z zapisu art. 106b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

1. sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem;
2. sprzedaż wysyłkową z terytorium kraju i sprzedaż wysyłkową na terytorium kraju na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
3. wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
4. otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4.

Przez sprzedaż zaś – stosownie do art. 2 pkt 22 ustawy o VAT – rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów.

W myśl art. 108 ust. 1 ustawy o VAT, w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

Faktura jest dokumentem sformalizowanym (potwierdzającym zaistnienie określonego zdarzenia gospodarczego), który powinien spełniać szereg wymogów przewidzianych przepisami prawa.

Prawidłowość materialno-prawna faktury zachodzi wówczas, jeżeli odzwierciedla ona prawdziwe zdarzenie gospodarcze. Podatnik wystawia fakturę m.in. w przypadku sprzedaży towaru lub usługi oraz w przypadku otrzymania zaliczki przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi. Faktura jest zatem dokumentem potwierdzającym zaistnienie zdarzenia gospodarczego i nierozzerwalnie związana jest z powstaniem obowiązku podatkowego.

Wystawienie faktury należy rozumieć jako sporządzenie ww. dokumentu oraz jego przekazanie innemu podmiotowi (nabywcy), a przez to wprowadzenie faktury do obrotu prawnego. Faktura VAT sporządzona, a nie wprowadzona do obrotu prawnego (faktura anulowana), nie jest zatem fakturą wystawioną w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu prawnego i nie stanowi podstawy do zapłaty podatku w niej wykazanego w trybie art. 108 ust. 1 ustawy.

Z przedstawionego we wniosku opisu sprawy wynika, że Wnioskodawca jest wykonawcą robót budowlanych w ramach realizacji różnych projektów budowlanych, które są pozyskiwane między innymi w drodze przetargów publicznych i niepublicznych. W Spółce zdarzają się sporadycznie sytuacje, w wyniku których omyłkowo sporządzone, nieprawidłowe faktury mogłyby podlegać anulowaniu w oparciu o obowiązującą u Wnioskodawcy procedurę anulowania faktur. Nieprawidłowości te zwykle są wynikiem błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika i skutkują wygenerowaniem w systemie i wydrukowaniem (albo wyłącznie wygenerowaniem) faktury zawierającej błędy, np. w cenie za usługi/towary, ilości sprzedanych towarów/zakresie wykonywanych usług, danych nabywcy, nazwie towaru lub usługi. Wnioskodawca zaznacza, że zgodnie z obowiązującą w Spółce procedurą, anulowaniu może podlegać wyłącznie omyłkowo wystawiona faktura, która nie została wprowadzona do obrotu prawnego (Wnioskodawca posiada oba egzemplarze faktury, tj. przeznaczony dla sprzedawcy i nabywcy). Spółka przyjmuje, że faktura nie została wprowadzona do obrotu prawnego, jeżeli egzemplarz faktury nie został wysłany dla kontrahenta Spółki, jak również gdy egzemplarz faktury został przesłany dla kontrahenta Spółki, a kontrahent dokonał zwrotu faktury bez ostatecznego uwzględnienia dokumentu w ewidencji (w każdym z tych przypadków Spółka jest w posiadaniu obu egzemplarzy faktury). Zgodnie z procedurą anulowania faktur, na techniczną czynność anulowania faktury składają się: dokonanie przez Spółkę przekreślenia obu egzemplarzy faktury uniemożliwiając ich powtórne wydanie i wykorzystanie, umieszczenie na obu egzemplarzach faktury adnotacji „anulowano” wraz z przyczyną i okolicznościami anulowania, w zależności od etapu, na którym dochodzi do anulowania faktury, może wystąpić konieczność wystornowania faktury w rejestrze VAT, co oznacza, że z powodów technicznych anulowana faktura pojawia się w rejestrze sprzedaży zarówno ze znakiem dodatnim jak i ujemnym (w efekcie jej wartość wynosi zero).

Wnioskodawca ma wątpliwości czy ma prawo anulować omyłkowo - wskutek błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika - wygenerowane (i wydrukowane) faktury, które nie zostały wprowadzone do obrotu prawnego, stosując przedstawioną procedurę anulowania faktur, bez potrzeby wystawiania nabywcom faktur korygujących.

Należy zauważyć, że ani przepisy ustawy o podatku od towarów i usług, ani przepisy rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy, nie regulują kwestii dotyczącej anulowania wystawionych faktur. W praktyce jednak – w drodze wyjątku – jest dopuszczalne anulowanie faktury, sprowadzające się do przekreślenia oryginału i kopii faktury oraz dokonaniu na nich adnotacji uniemożliwiających ich powtórne wykorzystanie. Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że anulowanie faktur powinno dotyczyć wyłącznie tych dokumentów rozliczeniowych, które nie zostały wprowadzone przez podatnika do obrotu prawnego. Anulowanie faktury dotyczy tylko tych przypadków, gdy faktura dokumentuje czynność rzeczywiście niedokonaną.

Odnosząc się do powołanych wyżej wyjaśnień oraz przedstawionych okoliczności sprawy należy stwierdzić, że w analizowanych przypadkach, tj. gdy faktury zostaną omyłkowo sporządzone wskutek błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika, i nie zostaną wprowadzone do obrotu prawnego, Wnioskodawca będzie miał prawo do anulowania przedmiotowych faktur. Jednocześnie podnieść należy, że anulowanie powinno odbyć się poprzez opatrzenie faktur VAT odpowiednią adnotacją o przyczynie i okolicznościach anulowania i pozostawienie ich w dokumentacji podatkowej, bez wprowadzania ich do ewidencji i wykazywania wynikających z nich kwot w deklaracji VAT. Wnioskodawca winien być w posiadaniu zarówno oryginału jak i kopii przedmiotowych faktur. Ponadto należy zaznaczyć, że anulowanie faktury VAT powinno być traktowane w sposób wyjątkowy i wykorzystywane tylko w przypadku zaistnienia takiej konieczności. Tym samym Wnioskodawca powinien dolożyć należytej staranności przy dokumentowaniu zaistniałych zdarzeń gospodarczych.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Podkreślić należy, że niniejsza interpretacja rozstrzyga wyłącznie w zakresie stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę w przedmiotowym wniosku, tj. możliwości anulowania przez Wnioskodawcę omyłkowo sporządzonych faktur wskutek błędu technicznego systemu finansowo-księgowego lub pracownika, które nie zostały wprowadzone do obrotu prawnego.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym, a w przypadku interpretacji dotyczącej zdarzenia przyszłego – stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U z 2016 r. poz. 718).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ustawy).

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia innego aktu lub czynności, oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego, w przypadkach, o których mowa w art. 52 § 3 i § 4, dowód, że skarżący wezwał właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa (art. 57 § 1 pkt 1-4 ww. ustawy). Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydana w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Warszawie Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Płocku, ul. 1-go Maja 10, 09-402 Płock